1835. No. 18.

DRENTSCHE COURANT.

DINGSDAG, DEN 3 MAART.

De Administrateur van 's Rijks Schatkist in de provincie Drenthe verwittigt bij deze de belanghebbenden, dat, gedurende de maanden Maart, April, Mei en Junij 1835, ten zijnen kantore zullen uitbetaald worden de lijfrenten, verschenen den 1 Januarij 1835.

De Administrateur voornoemd,
VAN SON.

'S GRAVENHAGE, den 25 Februarij.

Z. K. H. de Prins van Oranje heeft eergisteren morgen openbare audientie verleend. Een aantal aanzienlijke personen heeft zich op dezelve laten vinden, en aan Z. K. Hoogheid hunne gelukwenschingen wegens en deelneming in Hoogstdeszelfs herstel te kennen gegeven.

— De Kamer der Belgische Gedeputeerden heeft eergisteren besloten, dat het voorstel der Vlaamsche Gedeputeerden, ten behoeve van de katoen-fabrieken, in overweging zal worden genomen. Dienvolgens is het voorstel naar de sectien verzonden, maar de liberale-revolutionairen zijn er tevens in geslaagd, om de bepaalde behandeling dier gewigtige zaak nog verder te vertragen, door namelijk een besluit doortedrijven, waarbij het voorstel tevens in handen der Regering gesteld wordt, ten einde van dezelve meer volledige inlichtingen te bekomen.

— In sommige Belgische bladen wordt verkondigd, dat tegen den 15den April in Belgie een leger-kamp zal gevormd worden van 32 battaillons, 24 eskadrons en 4 batterijen, onder het opper-bevel van den Fransch-Belgischen generaal *Hurel*. De divisien zouden gecommandeerd worden door de generaals *Goethals*, *Brias*, *Magnan* en *Prisse*; de ruiterij door den generaal *Nypels*.

— Het dagblad van Rijssel verkondigt, dat het [illegible] van Brugelettes, tusschen Mons en [illegible] om er het bekende gesticht der Jesuiten van St. Acheul te vestigen. Dit gesticht zal dus derwaarts worden overgebragt, met 72 kweekelingen; vóór de Julij-revolutie beliep het aantal der kweekelingen te St. Acheul 900. Vermits in Belgie reeds andere gestichten der Jesuiten bestaan, zullen te Brugelettes geene Belgen en daarentegen op die Belgische gestichten geene Franschen worden opgenomen.

— Naar luid van een in het Brusselsche revolutionaire dagblad *le Belge* voorkomend en door andere Belgische bladen overgenomen berigt van ooggetuigen, zijn de werkzaamheden aan de ijzeren spoor-wegen van Brussel naar Mechelen en Dendermonde, en van Leuven naar Tirlemont, deels geheel gestaakt, en worden dezelve deels, op enkele punten, zeer traag voortgezet, zoodat het schijnt, dat die geheele onderneming, gelijk de berigtgevers zich uitdrukken, te niet loopt.

— Den 27 Februarij. Binnen weinige dagen verwacht men de juiste bepaling van den dag, op welken de Tweede Kamer der Staten-Generaal hare werkzaamheden zal hervatten.

— Men schijnt den staat van zaken in Engeland vrij algemeen als zeer wankelend aantemerken, en de beurs van Amsterdam is flaauw gebleven. De prijzen der vreemde fondsen hebben eene gelijksoortige daling ondergaan als die der inlandsche.

— In de Kamer der Belgische Representanten zijn, bij gelegenheid der beraadslagingen over het budget van financien, vele aanmerkingen door den heer *de Foère* gemaakt op de nieuwe Bank, die het Gouvernement opgerigt heeft, en onder dezen heeft hij aan de Regering het regt betwist om eene maatschappij tot het uitgeven van papieren-geld te magtigen zonder toestemming der wetgevende Kamers. De heer *Desmanet de Biesme* heeft den Minister van Financien gevraagd, of de tegenwoordige toestand van Belgie vorderde, dat men voortging met het heffen der tien additionele centimes, die tot vinding der onkosten voor een eventuëlen oorlog op de belastingen gelegd zijn, en of, zoo in den loop van het jaar die toestand zoodanig mogt worden, dat alle vrees verdwenen was, de Minister zich verbond om terstond het heffen van die lasten te doen staken. De heer *d'Huart* heeft hierop geantwoord, dat in de tegenwoordige gesteldheid van Europa het Gouvernement het voor onvoorzigtig hield die tien centimes niet te vorderen, welke heffing overigens krachtens eene wet geschiedde, die eene nieuwe wet vorderen zou om ingetrokken te worden. Zoo er binnen eenigen tijd reden bestond te gelooven, dat er geen oorlog komen zal, zou het Gouvernement aan de Kamer vragen, om die

belasting af te schaffen, en alsdan zou de Vergadering moeten onderzoeken of in het belang van de schatkist die heffing niet behoorde voort te duren, zullende zij mogelijk wel begrijpen, dat de gelden, daaruit voortspruitende, voegzaam kunnen strekken tot aanvulling van het te kort, dat in de schuld bestaat.

De Minister heeft de aanmerkingen van den heer *de Foëre* bestreden en betoogd, dat de Regering geen monopolie had gemaakt door het oprigten eener nieuwe Bank, daar toch niemand gedwongen werd haar papier aan te nemen. Hij betuigde zijn leedwezen, dat men bedenkingen opperde, die het crediet van deze nieuwe inrigting konden benadeelen.

De heer *Rodenbach* heeft verlangd, dat men ook beslag zou leggen op de actien, die de Koning der Nederlanden in de bank of maatschappij tot bevordering der nationale volksvlijt had, en die hij zeide dat eene som van meer dan 90 millioen zouden opleveren. Hierop is door den Minister aangemerkt, dat de schulden van het Huis van Oranje reeds meerendeels betaald waren uit de in beslag genomen goederen, daaraan toebehoorende, en het overschot in dit jaar uit de inkomsten van die goederen voldaan kon worden.

LONDEN, den 23 Februarij.

Morgen zal de Koninklijke aanspraak tot opening der Parlements-zitting gehouden worden.

— Ter beurze voedt men vrees voor eene herhaalde nederlaag der Ministers, bij gelegenheid van de beraadslaging over het adres van antwoord op de openingsrede, en dien ten gevolge voor eene nieuwe ontbinding van het Parlement. Op het laatst echter zijn heden de prijzen iets williger geweest.

— Den 24 Februarij. Heden heeft Z. M. de Koning de Parlements-zitting geopend. In de bij die gelegenheid gehoudene aanspraak wordt in de eerste plaats gewag gemaakt van den brand der Parlementsgebouwen. Daarna komen omtrent de buitenlandsche aangelegenheden de volgende zinsneden voor:

»De verzekering, welke ik van mijne bondgenooten en over het algemeen van de vreemde Vorsten en Staten ontvang, ten opzigte van hun opregt verlangen, om met mij de betrekkingen van vertrouwen te onderhouden en de vriendschappelijkste gemeenschap te handhaven, veroorloven mij op de voortdurende weldaden van den vrede te rekenen.

»De eenige uitzondering op de algemeene rust van Europa is de burgerkrijg, die nog steeds in de noordelijke provincien van Spanje voorcerst voortduurt.

»De artikelen, welke ik met mijne bondgenooten, den Koning der Franschen, de Koningin-Regentes van Spanje en de Koningin van Portugal gesloten heb, en die, als aanhangsels van het tractaat van April 1834, strekken om dit tractaat te volmaken en om te spoediger het door deze overeenkomst beoogde doel te bereiken, zullen U worden voorgelegd.

»Ik moet op nieuw mijn leedwezen aan den dag leggen, dat de betrekkingen tusschen Holland en België nog niet geregeld zijn."

Voorts verkondigt Z. M. hoofdzakelijk, dat, ten gevolge van intevoeren bezuinigingen, de staats-uitgaven dit jaar minder zullen wezen dan dezelve sedert eenigen tijd zijn geweest; dat de nijverheid en handel bloeijen; dat, ondanks het afschaffen van vele belastingen, echter de inkomsten waarschijnlijk toereikende zullen zijn, om ook de vermeerderde uitgaven, ter zake van de schadevergoeding voor de afschaffing der slavernij in de kolonien, te bestrijden; dat daarentegen de landbouw steeds in een zeer kwijnenden toestand verkeert; dat het wenschelijk is, dat de plaatselijke belastingen, die zoo zwaar op de grondeigenaars en pachters drukken, verminderd en over andere soorten van eigendom verdeeld worden; dat de wet tot afschaffing der slavernij waarschijnlijk eene gelukkige uitkomst zal opleveren.

Verder worden door Z. M. de onderwerpen opgenoemd, waaromtrent maatregelen van hervorming zullen worden voorgedragen en welker afdoening (zoo als Z. M. aanmerkt) door het openbaar belang zoo spoedig mogelijk gevorderd wordt. Deze onderwerpen zijn: de tienden in Ierland en in Engeland; de verbetering der regtspleging in burgerlijke en geestelijke zaken; de krachtdadige handhaving der kerkelijke orde; het ontslaan der dissenters van de verplichting om [illegible] de gebruiken der gevestigde Kerk te vieren. Daarna gewaagt Z. M. van het benoemen der Staats-commissien tot onderzoek van den staat der gemeentelijke corporatien, alsmede van den staat der bisdommen in Engeland, wat het bedrag der inkomsten en de ambtsverrigtingen der geestelijkheid betreft. Z. M. merkt aan, dat deze commissie benoemd is, om, volgens de leer der gevestigde Kerk, aan de Godsdienst meer kracht bij te zetten, en haar den eerbied des volks te verzekeren. De aanspraak luidt vervolgens ten slotte aldus:

»Ik reken vol vertrouwen op uwe medewerking, ten einde de maatregelen te volmaken, geschikt om elke billijke reden tot klagt te verwijderen, en om de eendragt en het geluk mijner onderdanen te bevorderen.

»Ik vertrouw insgelijks op uw beleid en de voorzigtigheid, welke gij betoonen zult in het veranderen van wetten, die groote en ingewikkelde belangen betreffen, en die in verband staan met oude gebruiken, die door de gewoonten en gevoelens mijns volks gewettigd zijn.

»Ik ben overtuigd, dat wij gemeenschappelijk zullen arbeiden om het ontbrekende aan te vullen, het lijdende te verhelpen, de grondslagen der instellingen

van Kerk en Staat te bevestigen, welke het eigendom het regt van eerstgeboorte mijns volks zijn, en die, te midden van alle discussien over openbare zaken, steeds, onder den zegen van den Almogenden God, de beste waarborgen van deszels vrijheden, regten en godsdienst geweest zijn."

Men merkt op, dat in de aanspraak niet gewaagd wordt van de aanstelling van het tegenwoordige Ministerie, noch van de onbinding van het Parlement en alzoo geene onmiddelijke aanleiding wordt gegeven tot afkeuring daarvan in het adres van antwoord. In de aanspraak wordt dituaal niet gewaagd van de alliantie met Frankrijk, die in de aanspraken der laatste jaren telkens vermeld werd.

Op den weg van het koninklijke paleis naar de vergaderzaal was eene overgroote volksmenigte bijeen, uit welker midden gedurig kreeten van afkeuring der Ministers opgingen. Deze kreeten zijn ook bij het voorbijrijden des Konings aangeheven.

PARIJS, den 22 Februarij.

Een vlug-schrift, dezer dagen in het licht gekomen, hoewel niet algemeen verkrijgbaar gesteld, maakt het onderwerp van vele gesprekken en redeneringen uit, te meer daar het verschijnt in een oogenblik van nieuwe veranderingen in het Kabinet. Het is getiteld: *Adres van een constitutioneel van de constitutionelen*, en schijnt het betoog ten doel te hebben, dat de magt van den Koning veel uitgestrekter en die der Ministers veel meer beperkt is dan men thans doorgaans schijnt te gelooven, daar de laatsten slechts administrative posten bekleeden en het bestuur met den Koning deelen, terwijl deze alleen in den eigenlijken zin gezegd kan worden te regeren.

Velen, van onderscheidene partijen, zijn niet weinig verbolgen en beweeren, dat hetzelve strekt, om al de beginselen van de Regering bij vertegenwoordiging ten eenemale omverre te werpen; om het staatsbestuur te herstellen op den voet, waarop het tijdens de keizerlijke regering stond en wat des meer zij.

De Ministers of die van hunnen rade verlangen, dat het geschrift van wege den Koning, op eene stellige wijze, worde verloochend, zoo met woorden als met daden. Of dit zal geschieden, moet de tijd leeren, maar het schijnt vrij zeker, dat het blaauwboekje, onder anderen door de aides-de-camp des Konings, in menigte onder de aanzienlijke lieden, [illegible] verbreid is.

In [illegible] wordt niets naders gemeld. Het blijkt, dat [illegible] punt is geweest, om met *Zumala-Carregui* te capituleren, toen hij op het onverwachtst werd ontzet. Volgens de laatste berigten bevond *Mina* zich steeds te Elisondo, en was hij zelf op Fransch grondgebied gezien, om 126 kisten met geld, voor hem bestemd, te ontvangen. Zoo dikwerf zij zulks verlangen, bekomen de troepen der Christino's verlof, om het Fransche grondgebied overtetrekken.

— Den 23 Februarij. Het vlug-schrift der Hofpartij trekt steeds in eene hooge mate de openbare aandacht tot zich en vermeerdert de spanning bij de aanstaande benoeming van een nieuw ministerie in geene geringe mate. De omstandigheid, dat hetzelve door die partij verspreid is, schijnt voor geene tegenspraak vatbaar te wezen. De heer *Roederer*, ook tot die partij behoorende, gaat nu door voor den schrijver.

— Den 24 Februarij. Onder de menigvuldige geruchten en gissingen omtrent de zamenstelling van het nieuwe Ministerie, heeft op dit oogenblik de meening, dat de heer *Dupin*, na eerst geweigerd en daarna een zeer levendig onderhoud met den Koning gehad te hebben, zich heeft laten vinden, om met den maarschalk *Soult* aan het nieuwe bewind deel te nemen, de overhand. Ten aanzien van de verdere leden van het kabinet loopen de geruchten zeer uiteen.

Aan het behoud van een Ministerie der zoogenaamde doctrinaires schijnt, ten minste op dit oogenblik, niet gedacht te worden.

De monarchalen berekenen, dat de vestiging van een Ministerie der derde partij (ten minste wanneer de heer *Dupin* en zijne vrienden zich zelven gelijk blijven) den persoonlijken invloed des Konings op het bestuur aanmerkelijk verminderen, zoo niet geheel vernietigen zal, en aan den anderen kant tevens de magt van de Kamer der Gedeputeerden zal vermeerderen, en leiden tot de uitvaardiging der staatkundige amnestie, alsmede tot het staken van de thans voor de Kamer der Pairs aanhangige regtsgedingen tegen de republikeinen.

— Brieven uit Madrid, van den 16den dezer, behelzen niets belangrijks. Berigten van de Spaansche grenzen, van den 13den melden; dat de generaal *Mina* zich in persoon van Elisondo naar Cambo (op Fransch grondgebied) heeft begeven, en daar een zamenkomst heeft gehad met den generaal *Harispe*, bevelhebber van het Fransche observatie-korps; volgens sommigen zou hij zich drie dagen op Franschen bodem hebben opgehouden.

— De verkiezing van den heer *Abercromby* is hier bij de groote menigte met veel welgevallen vernomen, daar men dezelve beschouwt als een zeker teeken van den spoedigen val der Tory's. Ter beurze daarentegen heeft die verkiezing een ongunstigen indruk gemaakt, vermits men vreest voor de reactie, welke in Engeland uit den val zou kunnen voortspruiten.

— Den 25 Februarij. Men heeft het gerucht verbreid, dat de telegraaf de tijding had overgebragt van den maarschalk *Soult*, om zich weder met het bewind te belasten, en de taak op zich te nemen van een nieuw Ministerie te zamen te stellen.

FRANKFORT, den 22 Februarij.

Uit Konstantinopel wordt gemeld, dat de Porte zeer geruststellende tijdingen uit Albanië had ontvangen en aan de derwaarts bestemde troepen last gegeven om niet op te rukken. Daarentegen was er weder geschut naar Azië ingescheept, hetwelk te meer bevreemding wekte, dewijl men nog onlangs stellig verzekerd had, dat geene versterkingen meer daarheen zouden gezonden worden en dat het leger onder *Reschid*-pacha eene aanmerkelijke vermindering wachtte.

De Sultan bleef zich ijverig bezig houden met maatregelen tot den aanleg van staatwegen; eene verbeterde directie der posterijen en andere inrigtingen op den Europeschen voet; zelfs verwachtte men binnen kort een Italiaanschen schouwburg in de Turksche hoofdstad te zien toelaten.

— Uit Rome meldt men den 10den Februarij: »Sedert eenigen tijd heeft de Regering in verschillende takken van bestuur menigvuldige wijzigingen gemaakt, waaruit telkens hare vaderlijke bezorgdheid voor het welzijn des lands bleek. Geene derzelve was echter van zoo veel gewigt als die, welke thans zal ingevoerd worden. Men wil, namelijk, een Hof van Appel voor Umbrie, Sabina, Patrimonio, de Campagna, Rome en Comarca instellen, hetwelk in alle civile en criminele regtsgedingen zal beslissen, zullende echter in civile zaken het hooger beroep op de Sacra-Rota blijven vrijstaan. Bij het nieuwe geregtshof zullen geene geestelijken aangesteld worden, vermits men eindelijk heeft ingezien, dat de post van regter niet wel bestaanbaar is met hunne betrekking tot de Kerk. Bologna en Macerata hebben reeds sedert 1832, bij wijze van proefneming, zulk een geregtshof, hetwelk tot tevredenheid der Regering aan zijne bestemming beantwoordt, waaraan het hoofdzakelijk toegeschreven moet worden, dat wij nu een dergelijk verkrijgen.

»De tijd der hervormingen is ook bij ons gekomen; de Regering gaat met langzame, maar zekere schreden vooruit, omdat welligt in geen land meer op oude vooroordeelen en regten gelet moet worden, en misstappen gemakkelijker te doen zijn, dan hier."

— Den 24 Februarij. Uit Zurich meldt men, dat de Badensche gezant, de heer *von Dusch*, aan de Regering van dat Kanton en vermoedelijk ook aan die der overige, welke aan het Groothertogdom grenzen, schriftelijk had kennis gegeven, dat zijn Gouvernement verwittigd was van nieuwe pogingen der duitsche vlugtelingen in Zwitserland, om dien naburigen Staat te ontrusten, en dat zij reeds door het aanleggen van wapen-depôts en andere soortgelijke maatregelen toebereidselen daarvoor gemaakt hadden. De Politieraad had zich daarop tot het Kantonsbestuur gewend, ten einde gezamenlijk te beraadslagen, wat in dit geval te doen stond.

De zittingen van den Berner Grooten Raad zijn den 16den deser door den Land-Amman met eene aanspraak geopend, waaruit men zich echter te vergeefs gevleid heeft eenige nadere bijzonderheden over de politieke betrekkingen van Zwitserland te vernemen. Het meest werd in die aanspraak over het plan ter oprigting van eenen constitutionelen raad gesproken, waartoe het denkbeeld eerst bij Bern is opgekomen, dat zich nu vleit, door zijnen invloed als Voorzittend Kanton, het in den loop van dit jaar verwezenlijkt te zien. De President van het Bondgenootschap had deze vergadering bijgewoond, doch het diepste stilzwijgen bewaard.

— In den loop dezer maand heeft de Augsburger *Allgemeine Zeitung* onderscheiden artikels medegedeeld, van welke de strekking is de Duitschers te overreden, dat zij met al hun vermogen de Belgische spoorwegs-gemeenschap behooren te bevoordeelen, ten einde door de mededinging, tot welke de Belgen in dat geval in staat geraken zullen, het zoogenaamde Hollandsche monopolie te breken.

— Verleden jaar om dezen tijd waren te Bremen reeds 13,000 landverhuizers naar Amerika aangegeven. Voor dit jaar heeft men, tot dus verre, daarvan nog niets vernomen. Men leidt daaruit af, dat de zucht tot landverhuizen in Duitschland sterk moet verminderd zijn.

De berigten uit Rusland stemmen daarin overeen, dat de winter in de noordelijke en westelijke gedeelten aanmerkelijk zachter is en en opmerkelijke afwisselingen in het weder plaats hadden, zoodat niet zelden op een en denzelfden dag verschillende saizoenen schenen te heerschen. Alleen in Middel-Rusland, vooral in de omstreken van Moskou, had de koude zich meer bestendig doen gevoelen.

— Den 25 Februarij. Het vroeger uit Weenen medegedeelde berigt, dat dom *Miguel* voornemens was zich daar te vestigen, en te dien einde de toestemming des Keizers gevraagd en bekomen had, wordt nu in brieven uit die stad van den 18den dezer als ongegrond tegengesproken.

Door den ondergeteekende zal er, op donderdag den 12den Maart 1835, in het Stads-Buch te Assen, ter instantie van H.H. Burgemeester en Wethouders der stad Assen, worden overgegaan tot eene verkooping van eene aanzienlijke partij gekapte en ongekapte DENNEN, benevens KAPHOUT, BRANDHOUT, BOONE-STOKKEN en ERWTEN-RIJS.

Assen, den 2 Maart 1835.

A. J. THURKOW.

PRIJS-COURANT DER NEDERL. EFFECTEN.

Amsterdam, den 27 Februarij.

Werk. Schuld 2½ pct. 54½ à 55½	Kans-biljetten . 25 à 25½.
Dito 3 pct. . . . 99½ à 100½	Amort. Syndikaat 93½ à 94½

Te *Assen*, *bij* C. VAN GORCUM, *Provincialen Drukker*.